

Rättsfallssamlingen

Mål C-292/16. Förfarande anhängiggjort av A Oy

(begäran om förhandsavgörande från Helsingin hallinto-oikeus)

”Begäran om förhandsavgörande – Etableringsfrihet – Direkt beskattning – Bolagsskatt – Direktiv 90/434/EEG – Artikel 10.2 – Överföring av tillgångar – Fast driftställe i utlandet som överläts till ett utländskt övertagande bolag i samband med en överföring av tillgångar – Rätt för den medlemsstat i vilken det överförande bolaget är hemmahörande att beskatta rörelsevinster eller värdeökningar i det fasta driftstället som uppkommit i samband med överföringen av tillgångar – Nationell lagstiftning som föreskriver omedelbar beskattning, under det år överföringen sker, av rörelsevinster eller värdeökningar – Denna skatt ska betalas samtidigt som övrig skatt för det beskattningsår som överföringen av tillgångar har ägt rum”

Sammanfattning – Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 november 2017

Fri rörlighet för personer – Etableringsfrihet – Restriktioner – Skattelagstiftning – Gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater – Direktiv 90/434 – Överföring av tillgångar – Överlåtelse av ett utländskt driftställe till ett utländskt bolag – Beskattning av rörelsevinster eller värdeökningar i det fasta driftstället – Nationell lagstiftning som föreskriver omedelbar beskattning, under det år överföringen sker, av rörelsevinster eller värdeökningar – Tillåtlighet – Denna skatt ska betalas det beskattningsår som överföringen av tillgångar har ägt rum, utan möjlighet till uppskov – Otillåtlighet – Skäl – Föreligger inte

(Artikel 49 FEUF; rådets förordning nr 90/434, artikel 10.2)

Artikel 49 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, vilken, i fall då ett i landet hemmahörande bolag inom ramen för en överföring av tillgångar överlåter ett fast driftställe i utlandet till ett utländskt bolag, dels föreskriver en omedelbar beskattning av värdeökningar som uppkommit i samband med denna transaktion, dels inte ger möjlighet till uppskov, medan dessa värdeökningar i en motsvarande inhemsk situation beskattas först vid avyttringen av de överförda tillgångarna, såtillvida denna lagstiftning inte tillåter att uppbörden av en sådan skatt skjuts upp.

Denna bedömning påverkas inte av den omständigheten att lagstiftningen tillåter, i enlighet med artikel 10.2 i fusionsdirektivet, avräkning av den skatt på dessa värdeökningar som, i avsaknad av bestämmelserna i direktivet, skulle ha tagits ut i den medlemsstat där det utländska driftstället är beläget. Den oproportionerliga karaktären av denna lagstiftning beror nämligen inte på beloppet för den skatt som ska betalas, utan på att det i denna lagstiftning inte föreskrivs någon möjlighet för den skattskyldige att skjuta upp tidpunkten för uppbörden av denna skatt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 september 2017, Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements, C-646/15, EU:C:2017:682, punkt 60).

När det gäller den motivering som avser behovet av att säkerställa en effektiv skatteuppbörd, som åberopats av den tyska och den svenska regeringen, ska det påpekas att även om domstolen redan har erkänt att det kan utgöra ett tvingande skäl av allmänintresse som kan motivera en begränsning av utövandet av de grundläggande friheter som garanteras i FEU-fördraget (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 juni 2014, *Strojírny Prostějov och ACO Industries Tábor*, C-53/13 och C-80/13, EU:C:2014:2011, punkt 46 och där angiven rättspraxis), är den lagstiftning som är aktuell i det nationella målet inte ägnad att säkerställa detta ändamål. Detta ändamål kan således inte, i ett sådant fall som det som är aktuellt i det nationella målet, motivera någon inskränkning av etableringsfriheten. Såsom kommissionen har påpekat, påverkar den omständigheten att en medlemsstat ger ett inhemskt överlåtande bolag möjlighet till uppskov med betalningen av skatten inte möjligheten för denna medlemsstat att anmoda detta bolag att inkomma med de upplysningar som är nödvändiga för uppbörden av skatten eller att genomföra en effektiv uppbörd (se, analogt, dom av den 19 juni 2014, *Strojírny Prostějov och ACO Industries Tábor*, C-53/13 och C-80/13, EU:C:2014:2011, punkterna 49–53).

(se punkterna 38–40 och domslutet)